

Sygn. akt IV U 516/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 października 2015 roku w Ś.

sprawy z odwołania **I. S.** reprezentowanego przez K. S.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia (...) roku, znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

K. S. przedstawicielka ustawowa małoletniego I. S. odwołała się od orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z (...) roku wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia w pkt 1 poprzez zaliczenie do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, zmianę wskazań opisanych w pkt. 1-10.

W Uzasadnieniu odwołania podała m.in. że I. S. cierpi na liczne schorzenia – niedosłuch ucha prawego, zaburzenia emocjonalne, astmę oskrzelową, wady postawy. Stan jego zdrowia ewidentnie pogarsza się co potwierdza badanie lekarskie z (...) roku. Terapia wskazuje na konieczność kształcenia specjalnego. I. S. wymaga stałej i długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, jak również stałego współdziałania na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniósł o oddalenie odwołania uzasadniając to m.in. tym, że stopień naruszenia sprawności organizmu I. (...) nie daje podstaw do zaliczenia do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił:

Orzeczeniem z dnia (...) roku (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w D. zaliczył I. (...) do lekkiego stopnia niepełnosprawności do (...) roku symbol przyczyny niepełnosprawności – (...) Orzekł też, że nie ma zastosowania pkt 7 i 8 wskazań.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. orzeczeniem z (...) roku utrzymał zaskarżone orzeczenie (...) w D. w mocy. Od orzeczenia tego K. (...) odwołała się do tutejszego Sądu.

Dowód: orzeczenie z (...) roku (...) w D.

orzeczenie z (...) roku (...) we W.

- w aktach (...) w zał.

Biegły sądowy specjalista psychiatra orzekł, że stan zdrowia I. S. uzasadnia zaliczenie go do lekkiego stopnia niepełnosprawności, okresowo do (...) roku, symbol (...). Nie zachodzi konieczność korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji. Nie ma potrzeby stałego współdziałania opiekuna w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji. Nie spełnia przesłanek z art. 8 ust. 1 ustawy z 20.06.1997 roku- Prawo o ruchu drogowym. Nie wymaga mieszkania w odrębnym pokoju.

Dowód: opinia biegłego psychiatry - k 13-19

opinia uzupełniająca - k 55-58

Biegły sądowy specjalista internista orzekł, że I. S. jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim, symbol – (...)

Dowód: opinia biegłego internisty - k 49-40

Biegły sądowy specjalista laryngolog orzekł, że charakter niedosłuchu u I.(...) skutkuje co najwyżej lekkim stopniem niepełnosprawności. Współistniejące objawy alergicznego nieżytu nosa i skrzywienie przegrody nosa również nie uzasadniają zmiany orzeczenia stopnia niepełnosprawności.

Dowód: opinia biegłego laryngologa - k.71

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Przepis art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. I. z 2011 roku nr 127 poz. 721 z późn. zm.) stanowi, że:

1/ ust. 1 – do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji,

1/ ust. 2 – **do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności** zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych,

3/ ust. 3 – do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

W zasadzie bezsporne w sprawie było, że I. S. jest osobą niepełnosprawną w związku ze schorzeniami psychicznymi, otolaryngologicznymi i układu oddechowego i krążenia (...)

Sporne pozostawało, czy niepełnosprawność powoduje lekki, umiarkowany czy znaczny stopień niepełnosprawności. Wszyscy lekarze badający I. S. w niniejszej sprawie zgodnie orzekli, że stan zdrowia uzasadnia zaliczenie go do co najwyżej lekkiego stopnia niesprawności oraz, że nie zachodzi konieczność zmiany wskazań – pkt 1-10.

Tylko do opinii biegłego psychiatry matka małoletniego powoda wniosła zastrzeżenia. W opinii uzupełniającej biegły psychiatra szczegółowo odniósł się do tych zastrzeżeń wykazując całkowitą ich bezzasadność.

Sąd w całości dał wiarę opiniom wszystkich biegłych albowiem są one pełne, jasne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniły wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Strona powodowa zaś nie wykazała, iż opinie są rażąco wadliwe lub w sposób oczywisty błędne.

Dokumenty złożone przez K. S. do akt sprawy (k 31-33) są dokumentami prywatnymi i jako takie stanowią dowód wyłącznie tego, że osoby które podpisały, złożyły oświadczenia zawarte w tych dokumentach (art. 245 kpc). W żadnej mierze zaś nie mogą stanowić dowodu na potwierdzenie stanu zdrowia małoletniego powoda, albowiem po myśli art. 278§1 kpc wyłącznie uprawnionymi do oceny stanu zdrowia są biegli sędziwi posiadający wiadomości specjalne i stosowne uprawnienia.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, albowiem wszystkie fakty istotne dla rozstrzygnięcia zostały wyjaśnione przez biegłych (art. 299 kpc).

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴§1 kpc orzeczono jak w sentencji.